

Thomas Boston: - De viervoudige staat.

De wedergeboorte.

Thomas Boston noemt de wedergeboorte een dadelijke door-en-door verandering, waardoor de mens een nieuw schepsel gemaakt is en gemaakt wordt tot een vat der ere. (blz. 184)

In de wedergeboorte is in de eerste plaats het verstand zaligmakend verlicht, waardoor hij ontvangt: kennis van God, kennis van zijn zonde, kennis van zichzelf, kennis van Jezus Christus, kennis van de ijdelheid van de wereld en kennis van geestelijke dingen. (punt 1 t/m 7, blz. 186-189)

Kennis van Jezus Christus.

Bij punt 4, als het gaat over de kennis van Jezus Christus, schrijft Boston: “zaligmakende verlichting brengt de mens, boven enige mening, tot DE ZEKERE KENNIS VAN CHRISTUS en Zijn uitnemendheid. 1 Thess. 1:5. *Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in de Heilige Geest, en in vele verzekerdheid.* Het licht der genade ontdekt dus de gevoegelijkheid van de verborgenheid van Christus, aan de zondaar. Hier vandaan verwonderen zich de wedergeborenen over het heerlijk bestek van hun zaligheid, door Christus gekruisigd, leggen hun ganse gewicht daarop, en berusten hartelijk daarin; want wat Hij ook is voor anderen, Hij is voor hen Christus, de kracht van God en de wijsheid van God. (...) Hetzelfde licht ontdekt overtuigend een overtreffende waarde, een alles te bovengaande heerlijkheid en uitnemendheid in Christus. (...) en maakt de ziel wel vergenoegd, om Christus te nemen voor alles en in plaats van alles. (...) Deze verlichting in de kennis van Christus, ontdekt overtuigend aan de mens een volmaaktheid in Hem, genoegzaam om al hun behoeftigheden te vervullen. Genoeg om te voldoen aan de eindeloze begeerten van een onsterfelijke ziel. Zij zijn overreed dat er zulk een volheid in Hem is, en dat om die mee te delen. Zij steunen daarop als een zekere waarheid, en daarom nemen hun zielen hun eeuwige rust in Hem.” (blz. 188, 189).

Overgegaan in het Verbond des vredes.

Nadat Boston in de tweede plaats noemt dat de wil is vernieuwd, omdat de Heere het stenen hart weg neemt en een vleses hart schenkt, (blz. 190), noemt hij in de derde plaats dat de wil begiftigd is met een geneigdheid, overbuiging en trek tot het goede. (blz. 191).

In zijn uitleg van dit laatste punt schrijft Boston: “De ziel is overeengebracht aan het verbond des vredes. De Heere God stelt voor aan de zondaar een verbond des vredes, een verbond dat Hij zelf ontworpen heeft en opgeschreven in de Bijbel. (...) Het vernieuwde hart is ganselijk voldaan met het verbond. 2 Sam. 23:4. *Hij heeft mij een eeuwig verbond gesteld, dat in alles wel geordineerd en bewaard is; voorzeker is daarin al mijn heil en al mijn lust.* Hoewel het verbond niet kon neergebracht worden tot hun bedorven wil; hun wil is door genade opgebracht tot dat verbond; zij zijn er wel mee tevreden. Daar is niets in dat zij eruit wilden hebben, noch enig ding uitgelaten dat zij erin wilden hebben. De wil is geschikt om de Heere Jezus Christus te ontvangen. De ziel is tevreden om zich aan Hem te onderwerpen. (...)

Verenigd met Christus op de eerste daad des geloofs.

Nu het verstand zaligmakend is verlicht en de wil is vernieuwd, is de zondaar bepaald en bekwaam gemaakt aan de roeping des Evangelies te beantwoorden. Zo is het voornaamste werk in de wedergeboorte gedaan, de vesting van het hart is ingenomen; daar is plaats gemaakt voor de Heere Jezus Christus in de allerbinnenste delen van de ziel. De binnendeur van de wil nu voor Hem geopend zijnde zowel als de buitendeur van het verstand. In één woord, Christus is lijdelijk ontvangen in het hart. (onderstreping WvS) Hij is gekomen in de ziel door Zijn levendmakende Geest, waardoor geestelijk leven aan de mens is gegeven, die in zichzelf dood was in zonden. En zijn eerste levendige daad mogen wij bevatten te zijn een dadelijk aannemen van Jezus Christus, (onderstrepingen WvS) ontdekt in Zijn heerlijke uitnemendheid; dat is: een geloven in Hem, een sluiten met Hem, als onderkend, aangeboden en vertoond in het Woord van Zijn genade, het heerlijke Evangelie; van hetwelk de onmiddellijke uitwerking is, **verenigd met Hem,** (vet en onderstreept WvS) Joh. 1:12, 13; *Zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht (of voorrecht) gegeven, kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn naam geloven, welke niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn.* Ef. 3:17. *Opdat Christus door het geloof in uw harte wone.*

Christus stormenderhand hebbende ingenomen, is overwinnende daarin gegaan, in de wedergeboorte;

De ziel, door geloof, geeft haarzelf aan hem over, zoals uitgedrukt wordt, 2 Kron. 30:8 (*Geeft den HEERE de hand en komt tot Zijn heiligdom*). Dus deze heerlijke Koning, die in het hart kwam door Zijn Geest, woont nu daarin door geloof. De ziel, zijnde getrokken, loopt; en zijnde krachtdadig geroepen, komt. (blz 193)

Verandering van hartstochten en genegenheden door de wedergeboorte.

Boston noemt de wedergeboorte een gelukkige verandering van de hartstochten en genegenheden, die verbeterd en geregeld zijn. (194)

Vervolgens noemt Boston een groot aantal veranderingen en genegenheden;

De begeerten van de wedergeboren mens zijn recht gemaakt. Zij zien schoonheid in Christus en alles aan Hem is gans begeerlijk. Hij begeert heilig te zijn. Hij bezit (huisvest) de hoop van het eeuwige leven en deze grondt hij op het Woord van Gods belofte. Tit. 1:2 (*In de hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, voor de tijden der eeuwen, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd.*) En deze hoop heeft hij als een anker der ziel, het hart vaststellende onder beproevingen. Hij is wedergeboren tot een levende hoop. (Zie Hebr. 6:18 -20, *Opdat wij door twee onveranderlijke dingen in welke het onmogelijk is dat God liege, een sterke vertroosting zouden hebben, wij namelijk die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop vast te houden; Welke wij hebben als een anker der ziel, hetwelk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste van het voorhangsel; Daar de Voorloper voor ons is ingegaan, namelijk Jezus, naar de ordening van Melchizedek, een Hogepriester geworden zijnde in der eeuwigheid.*)

Zijnde overgegaan van de dood tot het leven is hij een kind van God dat niet alleen de broeders liefheeft maar ook zijn vijanden. (blz. 194)

In de wedergeboorte is er een nieuw licht opgezet in de ziel, waardoor het geweten is verlicht, onderwezen en kennis neemt. Deze kennis ontdekt ook de meest verborgen zonden, die de ziel tevoren niet gewaar werd, doet hem klagen; Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam deze doods? (Rom. 7:24) hetgeen de zondaar door de vernieuwde consciëntie uitdrijft naar Jezus Christus. (196, 197) Het helpt ook de ziel tot

goddelijke droefheid en zelf-walging, vertonende oude schuld opnieuw voor het geweten, doende die opnieuw bloeden, hoewel de zonde reeds al vergeven is. (blz. 198)

Boston noemt de wedergeboorte een levendmaking van een dood mens. Net zoals bij de natuurlijke geboorte ontbreekt er niets en is er niets overtollig. Het is een nieuwe mens die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid. (202, 203)

De wedergeborene mag God Vader noemen want zij zijn Zijn kinderen, Joh. 1:12, 13; *Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven. Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.* 1 Petr. 1:3; *Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.* (204)

Hoe weet ik of ik wedergeboren ben?

Op de grote vraag: “Hoe zal ik weten of ik wedergeboren ben of niet?” antwoordt Boston o.a.:

Is uw verstand verlicht in de kennis van God?

Zijn uw ogen ooit naar binnen gekeerd om uzelf te zien, de zondigheid van uw bedorven staat, de verdorvenheid van uw natuur, de zonden van uw hart en leven en een beschouwing van de bovenmate zondigheid van uw zonde?

Hebben uw ogen ooit de Koning Jezus in Zijn schoonheid gezien, de veelvuldige wijsheid van God in Hem, Zijn alles overtreffende heerlijkheid, onbepaalde volheid en algenoegzaamheid, met de ijdelheid en leegheid van alle dingen?

Is er een verandering van uw wil?

Is uw ziel naar God gekeerd als uw hoogste Einde?

Zijt gij hartelijk verenigd met het verbond des vredes en vastelijk genegen tot het aannemen van Christus, zoals Hij aangeboden is in het Evangelie?

Is al uw hoop en verwachting van Hem?

Heeft Hij de hoogste zetel in uw hart en wandelt gij in nieuwigheid des levens? (206, 207)

Alle wedergeborenen zijn ingeënt en verenigd met Christus.

Vervolgens gaat Boston dieper in op de verandering, die er plaats gevonden heeft in de wedergeboorte, welke bestaat in de verborgen vereniging van de gelovigen met de Heere Jezus Christus. Dit doet hij aan de hand van het tekstgedeelte uit Johannes 15 over de Wijnstok en de ranken;

Allen die in de staat van genade zijn, zijn ingeënt en verenigd met de Heere Jezus Christus. Zij zijn gekomen uit hun natuurlijke stam, afgesneden daarvan (uitvoerig door Boston beschreven in de twaalf slagen van de Wet), en zijn nu ingeënt in Christus als de nieuwe Stam. (229,230) Op de vraag welke ranken uit de natuurlijke stam genomen zijn en geënt zijn in deze Wijnstok, antwoordt Boston dat dit geldt voor alle uitverkorenen. Aan hen, en aan hen alleen, is het geloof geschonken als de band van deze vereniging. (242)

Afsnijding van de natuurlijke rank.

Boston toont vervolgens aan hoe de ranken worden afgesneden van de natuurlijke stam, de eerste Adam en geënt worden in de ware wijnstok de Heere Jezus Christus. Het afsnijden van de rank van de natuurlijke stam wordt volbracht door het snoeimes van de Wet, in de hand van de Geest van God, Gal. 2:19, *Ik ben door de Wet der Wet gestorven.*

De zondaar, in zijn afkomen van de eerste stam is lijdelijk en kan noch wil van zichzelf daar van af, maar kleeft die aan totdat een almachtige kracht hem doet afvallen. Joh. 6:44, *Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader Die Mij gezonden heeft, hem trekke.* (243)

Bij de eerste ontdekking van zonden gedaagd voor Gods vierschaar.

Boston beschrijft vervolgens hoe God een mens begint te bekeren, die dood in zonden en misdaden op het vlakke van het veld ligt. Ook hier blijkt dat de zondaar bij zijn eerste overtuiging van zonden, die plaats vindt in de wedergeboorte, gedaagd wordt voor Gods vierschaar.

De Geest des Heeren vindt de dode zondaar, die niet weet dat hij ellendig, blind, jammerlijk, arm en naakt is. De eerste slag die een rank krijgt, om haar af te snijden is het werk van Gods Geest die enige stralen van Zijn licht schiet in de donkere ziel, waardoor hij de mens laat zien dat hij een verloren mens is. Door de Geest des Heeren, die hier werkt als een Geest der *dienstbaarheid*, wordt er een gerechtshof (vierschaar) opgericht in de boezem van de mens, waar hij wordt gedaagd, beschuldigd en veroordeeld over het breken van de Wet van God, overtuigd van zonde en oordeel. (244) Vervolgens behandelt Boston nog 11 punten hoe de zondaar van alles wordt afgebracht, totdat de mens, slingerend tussen hoop en wanhoop, zich voorneemt om tot Christus te gaan zoals hij is. Afgebracht van al het zijne, overtuigd van zijn uiterste onvermogen om iets goed te kunnen doen, zichzelf te kunnen helpen, te werken of te geloven, en dus in uiterste verlegenheid, wordt hij opgenomen en ingeënt in de ware wijnstok, Jezus Christus, Die hem de Geest des geloofs geeft. (254)

Boston vat deze 12 slagen van de Wet samen als een zekere waarheid dat allen die in Christus zijn, zakelijk zijn afgebroken van alle eigen vastigheden, uitvluchten en betrouwen en dat zij, die nooit wezenlijk daarvan werden afgebroken, nog in hun natuurlijke stam zijn. (255)

Boston *motiveert* zijn uitgebreide verhandeling over de slagen van de Wet met het wijzen op het predikatie-verharde geslacht van zijn dagen. Hij *relativeert* zijn verhandeling door te verklaren dat het zijn bedoeling niet is om hiermee tedere gewetens te pijnigen of te benauwen en wenst dat God het verhoede dat hij hierdoor mis zou doen aan enigen van Christus kleinen. Hij erkent Gods vrijmacht in het bepalen van de wijze waarop God zondaars afbreekt van de oude stam. Of het huis nu *steen voor steen* (d.m.v. 12 slagen) is afgebroken, of dat het *alles in één keer* instortte en tegelijk neerviel, (drieduizend op de pinksterdag, de stokbewaarder enz.) is *één en dezelfde zaak*. (254, 255)

Levend gemaakt met Christus.

Een mens is dus dood en wordt door de *Geest der dienstbaarheid* zodanig aan zijn zonde en ellende ontdekt met als doel de zondaar af te kappen van zijn oude Adamsstam en uit te drijven tot Christus. Hij *ontvangt het leven* op het *moment* dat hij *door Gods Geest wordt ingeënt in de Stam Jezus Christus*. Christus grijpt de zondaar en de zondaar, zijnde gevat van Christus, grijpt Hem en zo worden zij één.

Doordat Christus de zondaar door Zijn Geest grijpt en tot Zich trekt, krijgt de verdorde rank leven. (255) Doordat de mens nu de Geest des levens heeft, krijgt hij een verrukkend gezicht van Christus' uitnemendheid in de spiegel van het Evangelie. Hij ziet Hem als een volkomen gepaste en gewillige Zaligmaker en ontvangt een hart om Hem te nemen voor- en in plaats van alles. De Geest des geloofs voorziet hem van voeten om tot Christus te komen en van handen om Hem aan te nemen. Wat hij door de natuur niet kon doen, kan hij nu doen door de genade, omdat de Heilige Geest het werk des geloofs met kracht in hem werkt.

De zondaar dus gegrepen, grijpt Christus en wordt zo verenigd met de gezegende Stam. Verbonden door de Geest des levens, met de levendmakende Stam bot de rank uit in een dadelijk geloof op Jezus Christus, waardoor deze vereniging volkomen wordt.

De banden van deze gezegende vereniging zijn: De Geest aan Christus' kant, en het geloof aan de kant van de gelovigen. (256)

Boston beschrijft dus hoe de zondaar in de wedergeboorte en de levendmaking door God gegrepen wordt en Christus in het geloof aangrijpt, waardoor de band van vereniging met Christus tot stand komt, waardoor hij gerechtvaardigd is.

De Wet is dus hoogst noodzakelijk om de dode zondaar alle uitvluchten te ontnemen die hem van Christus afhouden. De Wet maakt echter niets volkomen. Het vervolgt de zondaar en jaagt hem uit zijn schuilhoeken. De Wet legt de wond open, ontkleedt, verwondt, breekt af en laat de mens half dood liggen. Door het Evangelie worden wij opgenomen en in Christus ingeplant. Zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe. (257)

Ben ik van Christus gegrepen?

Op de vraag hoe iemand weet of hij van Christus gegrepen is, antwoordt Boston dat men twee dingen moet overwegen.

Ten eerste: wanneer Christus een mens aangrijpt door Zijn Geest, wordt hij zo getrokken dat hij tot Christus komt met zijn gehele hart, met een waar geloof, dat is een geloof van ganser harte. Hand. 8:37, *En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.*

Bepalend is hierbij vooral de gesteldheid van hun zielen in het komen tot Christus. Zij komen niet gedreven door schrik, want die zullen hem voorzeker verlaten als die schrik weer over is, maar zij komen hartelijk en vrijwillig, als getrokken zijnde met goedertierenheid, Jer. 31:3, *De Heere is mij verschenen van verre tijden! Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.* Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag van uw heirkraft.

Ten tweede: wanneer Christus een ziel aangrijpt wordt het hart vrijgesteld van en gekeerd tegen de zonde. (258, 259, 260)

De weldaden, die tot de ware gelovigen vloeien, uit hun vereniging met Christus.

De voornaamste weldaden die gelovigen hebben zijn: rechtvaardiging, vrede, aanneming tot kinderen, heiligmaking, wasdom in genade, vruchtbaarheid in goede werken, aanneming van deze goede werken, bevestiging in de staat der genade, ondersteuning en een bijzonder beleid van de voorzienigheid omtrent hen. (260, 261)

Heel belangrijk is de opmerking van Boston dat de vereniging met Christus als onmiddellijk gevolg heeft de weldaad van de gemeenschap met Christus. Gelijk de

rank onmiddellijk bij haar vereniging met de stam, gemeenschap heeft met de stam, in alles wat daarin is, zo heeft de gelovige, verenigd met Christus, gemeenschap met Hem, in Wien hij nederzinkt, in een oceaan van gelukzaligheid, geleid in een paradijs van verlustingen en heeft hij een zalig aandeel in die schat, verborgen in de akker van het Evangelie, de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus. Zodra de gelovige met Christus verenigd is, is Christus Zelf, in Wien alle volheid woont, de zijne. Hooglied 2:16, *Mijn Liefste is mijn, en ik ben Zijn*. Rom. 8:32, *Hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?* 1 Cor. 3:22, *Hetzij Paulus of Apollos, of Cephas, of de wereld, of leven, of dood, of tegenwoordige, of toekomstige dingen, zij zijn alle uwe*. Boston sluit af met de sluitzin: Dus de gemeenschap met Christus is de alles bevattende zegen, noodzakelijk vloeiende van en uit onze vereniging met Hem. (261)

Vervolgens geeft Boston een opsomming van 10 hierboven genoemde bijzondere weldaden die voortvloeien uit de vereniging met Christus waarvan ik er een aantal kort samengevat weergeef:

De eerste weldaad is de rechtvaardiging.

De eerste bijzondere weldaad, die een zondaar heeft door zijn vereniging met Christus, is rechtvaardiging; want zijnde met Christus verenigd, heeft hij gemeenschap met Hem in Zijn rechtvaardigheid. 1 Cor. 1:30, *Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, die ons geworden is wijsheid van God en rechtvaardigheid*. Hij staat niet meer veroordeeld, maar gerechtvaardigd in God, als zijnde in Christus. Rom. 8:1, *Zo is er dan geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn*. De takken hiervan (dus datgene wat hieruit voortvloeit) zijn vergeving der zonden en personele aanneming. Zijn zonden zijn vergeven, de schuld is weggenomen. Met eerbied gesproken neemt God de Vader de pen, doopt die in het bloed van Zijn Zoon, doorstreept de rekeningen van de zondaar en wist die uit Zijn schuldboek.

Opvallend is het dat Boston direct aansluitend hierop de scherpe tegenstelling noemt van de zondaar die buiten Christus is. Deze is overgeleverd aan de toorn van God, onder de verbintenis van de Wet, om naar het gevangenhuis van de hel te gaan en daar te blijven totdat hij de laatste penning betaald heeft. (261)

Tegen degene die verenigd is met Christus, zegt God: *Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale. Ik heb verzoening gevonden* (Job 33:24). Hoewel hun volgende zonden in zichzelf eeuwige toorn verdienen, kunnen die hen toch nooit onderworpen maken aan eeuwige toorn, of aan de vloek der Wet, want zij zijn aan de Wet gestorven in Christus, Rom. 7:4. Zij kunnen nooit vallen uit hun vereniging met Christus noch onder de verdoemenis, Rom. 8:1, *Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn*. Zo is de gerechtvaardigde mens de gelukzalige mens, aan wien de Heere de ongerechtigheid niet toerekent, Ps. 32:2. (262)

De gelovige is aangenomen als rechtvaardig in Gods gezicht, 2 Cor. 5:21, *Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem*. Fil. 3:9, *En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof*.

Als nu de gerechtigheid een rechtvaardigheid eist van iemand die in Christus is, in Wien hij tot rechtvaardig is gerekend voor de Heere, zekerlijk zal zulk een zeggen: In den Heere heb ik gerechtigheid, Jes. 45:24. De Wet is vervuld, haar geboden zijn gehoorzaamd, haar vloek is voldaan. De Borg van de gelovigen heeft de schuld betaald.

Dus is de persoon, die verenigd is met Christus, gerechtvaardigd.

Boston vat dit alles samen met het beeld van de bloedwreker die de misdadiger achtervolgt. Christus, als de Zaligmaker van verloren zondaren, grijpt hem door Zijn Geest en trekt hem tot Zichzelf. De zondaar grijpt Christus aan door het geloof. (263)

Overige weldaden uit de vereniging met Christus.

De 2^e weldaad die uit deze zelfde bron van vereniging met Christus vloeit en komend door de weg van de rechtvaardigmaking, is de vrede met God en vrede van het geweten. Deze vrede is er naar de mate van het gevoel dat de gerechtvaardigden hebben van hun vrede met God. Rom. 5:1, *Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus.* (blz. 264)

Een derde weldaad, vloeiende uit de vereniging met Christus is de aanneming tot kinderen.

Kinderen Gods en leden van het huisgezin des hemels. Ingeënt in Christus is Zijn Vader hun Vader en is Zijn God hun God. Zij, die van nature kinderen van de duivel zijn, worden nu kinderen van God. Zij hebben de Geest der aanneming. Rom. 8:15. (blz. 268)

Een vierde weldaad is heiligmaking. 1 Cor. 1:30, *Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is Wijsheid van God, en Rechtvaardigheid en Heiligmaking.* Zijnde verenigd met Christus delen zij in Zijn Geest van heiligheid.

Iedere keer noemt Boston weer de scherpe tegenstelling tussen degene die door de vereniging met Christus is levend gemaakt en de dode zondaar, die niet wedergeboren is door de Geest van Christus. Zij vertonen slechts een schaduw van de ware heiligmaking. Ware heiligmaking is de uitwerking van de vereniging van de ziel met de heilige Jezus, gewerkt door de Heilige Geest. Het andere is louter het werk van de eigen geest van de mens. (blz. 272)

Een vijfde weldaad is wasdom in de genade, als voedsel dat hen wordt toegediend. Zij wassen op met een Goddelijke wasdom, Col. 2:19. *De rechtvaardige zal groeien als een palmboom; hij zal wassen als de cederboom van Libanon.* Ps. 92:13. Genade is van een groeiende natuur. In de weg naar Sion gaan zij van kracht tot kracht. Hoewel de heilige mens in het eerst maar een klein kind in de genade is, nochtans wordt hij ten laatste een jongeling en een vader. 1 Joh 2:13. Hoewel hij tevoren maar kroop op de weg naar de Hemel, nochtans daarna wandelt hij, loopt hij en vliegt hij op met vleugelen als een arend, Jes. 40:31, *Maar dien den HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen lopen, en niet moede worden; zij zullen wandelen, en niet mat worden.*

Indien een rank, die in een stam geënt is, nooit groeit, 't is een klaar bewijs dat zij nooit met de stam verenigd is! (blz. 273)

Als een christen soms door zorgeloosheid het gevoel van zijn vergeving verliest, dan kan hij er naar zoeken, zonder het te vinden. God verbergt Zijn aangezicht en de ziel is benauwd. De Wet neemt deze gelegenheid waar en maakt een rechtsgeding tegen hem op voor een schuld, die reeds betaald is. Veel pijlen gaan er door zijn hart en zij dreigen

in moedeloosheid weg te zinken. Hoe worden zij dan ondersteund met een lichaam des doods? Hun steun is van de wortel die hen draagt. Zijn genade is hen genoeg. De grote steun van de gelovige is niet de genade van God binnen in hem; dat is een wel, waarvan de stromen soms lijken droog te lopen. Het is echter de genade van God buiten hem, de genade die in Christus Jezus is, welke een altoos vloeiende fontein is, tot welke de gelovige nooit tevergeefs kan komen.

Volgens Boston komen de vallen van de heiligen vaak voor als gevolg van het niet op de juiste wijze gebruik maken van hun vereniging met Christus. Zij maken niet gedurig gebruik van hem door het geloof, tot ondersteuning of opbeuring van hen. Ps. 27:13, *Zo ik niet had geloofd, ik ware vergaan.* (287)

Scheiding tussen de gerechtvaardigden en de ongerechtvaardigden.

Vervolgens zien we weer die grote scheiding die Boston aanbrengt tussen de gelovigen, die met Christus zijn verenigd en de onwedergeborenen, die van al deze hierboven genoemde weldaden verstoken zijn. Al de grote voorrechten van degenen die in de staat der genade zijn, zijn niet voor de onwedergeborenen, omdat zij niet van Christus zijn. Zij hebben geen lot noch deel in al deze weldaden. De schuld van hun zonden ligt op hen. Zij hebben geen vrede, geen vrede met God en geen vrede van hun geweten, want zij hebben geen zaligmakend aandeel in de grote Vredemaker. Zij zijn geen lid van Gods huisgezin. De aanneming tot kinderen hoort hen niet toe. Zij hebben geen deel in de Geest der heiligmaking. In één woord, zij hebben geen erfdeel onder de geheiligden.

Boston maakt dus iedere keer een duidelijk onderscheid tussen de wedergeborenen en de niet wedergeborenen. Boston kent dus geen levendgemaakte zielen die niet door het geloof met Christus zijn verenigd en deel hebben aan al Zijn weldaden. Degenen die niet door het geloof met Christus verenigd zijn, hebben dus aan geen enkele weldaad deel en liggen nog dood in zonden en misdaden. Degenen echter die door het geloof met Christus zijn verenigd, hebben deel aan al Zijn weldaden, die de wedergeborenen deelachtig zijn geworden door deze vereniging met Hem. De vereniging met Christus vindt dus plaats door het geloof. Door deze vereniging hebben de gelovigen deel aan al de weldaden van Christus. Afgesneden takken die niet in de Stam zijn ingeënt, missen alles. Zij die wel zijn ingeënt, bezitten alles. Bekeerd zijn zonder de weldaad van de rechtvaardiging is dus onmogelijk.

*****